

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra ATHENODORUS

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN, 1940, s. 139. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312758358272/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Paa Gubbens Pande, og Athenodorus
Opslog sit Øje, hæved sig ivejret
Og saae paa Kejseren med stille Fatning. ~
„Det vover Du mod mig?“ udbød August
Og gav sin Stemme hele Dødens Kulde.
„Du seer det“, svared rolig Philosophen,
„Athenodorus vover ogsaa Livet
For sin Idee.“ – „Du veed da, hvad Dig venter?“
Tog Kejseren til Orde; Gubben smilte:
„Hvo veed vel det? Jeg veed med Vished kun,
At nu staaer Verdens allerstørste Mand
Foruden Værge, i sin lette Natdragt
PrisgIVEN for enhver hevngjerrig List,
Og at til Held det blev Athenodorus,
Der næsten halvt i Drømme bringer Sværdet,
Som just var slebet for en saadan Time –
Her lægger jeg det for din Fod, August!
Til Brug imod mig selv, hvis saa Dig tykkes,
Men glem kun ej, at muligt bringer Hevnen
Det selv den næste Gang, og Hevnen, veed Du,
Den sover aldrig.“ – Med Forvirring nu
Greb hurtig Kejseren det skarpe Vaaben
Og vejede det en Stund i Haanden taus;
Da lod han Sværdet falde, tog den Gamle
Med Inderlighed i sin tætte Favn
Og udbød uforstået med Følelse:
„Lad gjælde Liv for Liv, Athenodorus!
Og finder Mageskiftet Du for ringe,
Da evig Fred tillige for dem Begge,
Som Du beskytter!“ –

Nattens lyse Stjerner
Modtog med himmelsk Tindren Oldingen,